

Staten nu vil overtage denne Rentegaranti, ſom jeg for mit Vedkommende erkjender, at de Paagjældende i alt Fald have havt en meget begrundet moralſk Adkomſt til at faae. Jeg ſkal derfor ikke lægge nogen Hindring i Veien derfor men tage Sagen under Overveieſe, og ſaaſnart det kan ſee, ſkal jeg forelægge et Lovforſlag, ſigende til at fremme det, hvorpaa Andragendet gaar ud.

Den ærede Ordfører udtalte under ſin Omtale af Andragendet under Nr. 9, at vi havde et Præcedents af en ganſke lignende Natur, idet der dengang var Spørgsmaal om at give Erſtattung for en Hedebrand, der formentlig var fremkommet fra Jernbanen. Ja, jeg vil indrømme den ærede Ordfører, at dette er et meget eklatant Præcedents, ſaa meget mere, ſom der dengang ikke var nogen Grund til at lade Staten betale den Skade, der formentes at være ſtet ved formentlig Antændelſe fra et Lokomotiv, idet nemlig det paagjældende Lokomotiv ſlet ikke var Statens, men et Arbeidslokomotiv, ſom tilhørte Entreprenøren. Da man imidlertid ikke mente ad Rettens Veie at kunne faae Noget hos den vedkommende Mand, lod man Staten betale den ſtede Skade; men dette er dog et Præcedents, ſom jeg vil modſætte mig at følge, ſaa længe ſom jeg ſtaaer paa denne Plads. Smidlertid, det er nu blevet anført, og Faktum er fuldkommen rigtigt. Hvad det foreliggende Tilfælde angaar, da er Forholdet det, at Staten jo i Virkeligheden ikke har nogen Forpligtelſe til at give Erſtattung for Brand, ſom er foraarſaget af et Lokomotiv, medmindre der er begaaet Forſømmelſe med Henſyn til Sikkerhedsforanstaltninger, ſom ſtulle iagttages fra Betjentenes Side, og det er nu ſaa langt fra at være bevist, at der i dette Tilfælde er ſtet nogen Forſømmelſe i ſaa Henſeende, at der ikke engang er fremkommet nogen virkelig Sandsynlighed for, at det forholder ſig ſaaledes. De Oplysninger, ſom vi i ſaa Henſeende have faaet gjennem Direktionen for Statsbanerne, gaa ud paa, at Lokomotiverne og de ſærlige Foranstaltninger, hvormed de ſtulle være forſynede, beviſelig have været i fuldkommen Orden, at Veiret var ſtille, at Toget er gaaet langſomt forbi det paagjældende Sted, at Lokomotivet var underſøgt ved de nærmefte Stationer, ſamt at det efter Vindens Retning og dens Styrke ikke kunde antages, at Branden var foranlediget fra Lokomotivet. Jeg tror, at man paa Jernbanens Begne maa værgſe ſig imod, at der gives Erſtattung for Brand, ſom opſtaaer i Nærheden af en Jernbane, fordi det ellers let kunde være, at ſaadanne Begjæringſe toge for ſtore Dimensioner. Jeg føler mig idetmindſte ſom Værgſe for Jernbanerne forpligtet til at forhindre, at Jernbanen kommer til at give Erſtattung for en ſaadan Brand, ſom maatte opſtaa i nærmere eller fjernere Afſtand fra ſamme, naar der ikke er ſtor Sandsynlighed for, at Branden er foranlediget fra et af Banens Lokomotiver. — Med Henſyn til Andragendet under

Nr. 20, ſom angaar Spørgsmaalet om Statens Erhvervelse af Telegraſledningen mellem Thurø og Svendborg, ſkal jeg bemærke, at dette Anlæg jo har fundet Sted, efterat Staten i 1870 havde kjøbt de øvrige private Telegraſanlæg. Det forholder ſig viſnok ganſke rigtig ſaaledes, at den Nedſættelſe i Tægterne, ſom blev bevirket i Aaret 1874 eller 1875, ogſaa havde en ſtadelig Indflydſelſe paa dette Anlæg, og hvis der i det Hele efter min Mening havde været Anledning til iaar at foreſlaa Erhvervelſen af flere Telegraſanlæg, da er det ikke uſandsynligt, at jeg i Forbindelſe dermed ogſaa vilde have ſtillet Forſlag om Kjøbet af dette Anlæg. Dette ſkte nu imidlertid ikke af Grunde, ſom ikke fuldt blive anerkjendte af dette Thing; man har jo ſenere taget adſkillige — idetmindſte tre — Telegraſanlæg op, og Følgen deraf ſamt af de Henſtillingſe, ſom mere eller mindre direkte ere gjorte her, vil jo formodentlig blive den, at næſte Lars Finantslov vil komme til at indeholde Forſlag om Anlæg af flere lokale Telegraſledninger, og der vil da rimeligviſe ogſaa blive Leilighed for Miniſteriet til at gjøre Forſlag med Henſyn til dette Anlæg. Jeg vil dog gjøre opmærkſom paa, at naar det er blevet negtet at opfylde Begjæringen om et lokalt Telegraſanlæg, og der dernæſt er givet Konceſſion til Private paa Anlægget af et ſaadant, da har dette nogen Betænkelighed, thi derved faae de Vedkommende et Slags Præteſion paa, at Staten ſkal overtage Anlægget, naar det ikke betaler ſig. — Med Henſyn til Andragendet under Nr. 53 forholder det ſig jo ſaaledes, at Antallet af de paagjældende Perſoner, der blive behandlede efter Plakat af 28de December 1827, i Særdeleſhed i de Sogne, der ligge nær ved Grandsen, kunde blive temmelig ſtort, ſaa at deres Forſørgelſe kunde falde bebyrðende for de paagjældende Diſtrikter. Smidlertid er Fremgangsmaaden her lovbeſtemt, og der har ikke været Noget ved det at gjøre. Det er ikke fuldſtændig rigtigt, naar det ſiges, at Loven ikke helt paſſer paa dette Tilfælde, idet de Paagjældende have Hjemſted og Forſørgelſeſted. Det have de ikke, de have erklæret ſig for danſke Underſaatter og have fraſagt ſig deres Ret overfor det Sted, hvor de ere fødte og ſkulde have Forſørgelſe. Det er lige ſaa viſt ikke nogen ganſke rigtig Opfatteſe, naar man her hentyder til, at Reglerne for Forſørgelſe af dem, der have extraordinært Hjemſtedsbeviſ, maatte ſkulde kunne komme til Anvendelſe her. Det er umuligt, da de extraordinære Hjemſtedsbeviſer kun kunne tildeles dem, der tage Ophold i fremmed Land. Smidlertid erkjendes det, at det kan være haardt for de paagjældende Kommuner, og det kan være et Spørgsmaal, om der kan være Anledning til ad Lovgivningsveien at foretage nogen Forandring deri til Betteſe for diſſe Kommuner. Jeg ſkal tage Sagen under Overveieſe, men det ſtiller ſig noget tvivlſomt for mig, det tilſtaaer jeg, om det